

عنوان مقاله:

ارزیابی آسیب پذیری بخش مرکزی کلان شهرهای ایران در برابر بحران زلزله با استفاده از مدل IHWP مطالعه موردی: منطقه 3 شهر اصفهان

محل انتشار:

مجله آمایش جغرافیایی فضا، دوره 3، شماره 8 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

علی زنگی آبادی - دانشیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه اصفهان- مسئول مکاتبه

میثم رضائی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه اصفهان

مهدی مومنی شهرکی - استادیار گروه نقشه برداری دانشگاه اصفهان

سارا میرزایی - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

یکی از موضوعاتی که بیشتر شهرهای جهان با آن دست به گریبانند، سوانح طبیعی است. ضرورتکاهش آسیب پذیری شهرها در برابر سوانح طبیعی از جمله زلزله، به عنوان یکی از اهداف اصلی برنامه ریزیکالبدی، شهری و طراحی شهری محسوب می گردد. لذا، اولین گام، شناسایی میزان آسیب پذیری مناطقشهری در برابر زلزله می باشد. از این رو، این پژوهش با هدف شناسایی قطعات آسیب پذیر منطقه 3 شهراصفهان در برابر زلزله و در راستای مدیریت بحران انجام شده است. در این پژوهش 7 شاخص «دسترسبیه مراکز درمانی، درجه محصوریت فضا، تراکم ساختمانی، تراکم جمعیتی، کاربری زمین، عمر ابنیه وکیفیت ابنیه انتخاب شده و با استفاده از روش تحلیل سلسله مراتبی معکوس (IHWP) و ترکیبنقشه های مربوط به شاخص های ذکر شده در محیط GIS، آسیب پذیری منطقه 3 در مقابل زلزله موردبررسی قرار گرفته است. نتایج این پژوهش نشان میدهد که بیش از 55 درصد قطعات منطقه 3 شهراصفهان در برابر زلزله از وضعیت آسیب پذیری زیاد و خیلی زیاد برخوردارند. همچنین از دیگر نتایجپژوهش این است که قطعات با تراکم ساختمانی و جمعیتی کمتر، دارای آسیب پذیری کمتر و قطعاتدارای درجه محصوریت بالا و تراکم های ساختمانی و جمعیتی بالا دارای بیشترین آسیب پذیری بوده اند و در بین نواحی، ناحیه 8 بهترین و ناحیه 9 دارای بدترین وضعیت می باشد.

کلمات کلیدی:

مدیریت بحران، زلزله، تحلیل سلسله مراتبی معکوس (IHWP)، منطقه 3 شهر اصفهان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/405506>

